

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-09577/2012-ERU

V Ostravě dne 3. října 2012

Číslo jednací: 09577-5/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-09577/2012-ERU zahájeném dne 3. září 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost EKOTERM - SERVIS spol. s r.o., IČ: 452 77 346, se sídlem V Občanském domově 1511/2a, 140 00 Praha 4, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona rozhodl

takto:

I.

Účastník řízení, společnost EKOTERM - SERVIS spol. s r.o., IČ: 452 77 346, se sídlem V Občanském domově 1511/2a, 140 00 Praha 4, se tím, že v rozporu s ust. § 20 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, jakožto držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie nezaslal Energetickému regulačnímu úřadu regulační výkazy DK-31-32 a AP-31-32 za vykazovaný rok 2010 v písemné podobě podepsané odpovědnou osobou, dopustil správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona.

II.

Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti EKOTERM - SERVIS spol. s r.o., IČ: 452 77 346, se sídlem V Občanském domově 1511/2a, 140 00 Praha 4, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) téhož zákona, ukládá pokuta ve

výši **11 000 Kč** (slovy: jedenáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 09612.

III.

Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti EKOTERM - SERVIS spol. s r.o., IČ: 452 77 346, se sídlem V Občanském domově 1511/2a, 140 00 Praha 4, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 096121.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 3. září 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností EKOTERM - SERVIS spol. s r.o., IČ: 452 77 346, se sídlem V Občanském domově 1511/2a, 140 00 Praha 4 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 20 odst. 6 téhož zákona, jakožto držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie nezaslal Energetickému regulačnímu úřadu regulační č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 v písemné podobě podepsané odpovědnou osobou. Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastních zjištění správního orgánu.

II. Popis skutkového stavu

Při kontrole dodržování povinností vyplývajících z výše uvedeného ustanovení energetického zákona Úřad zjistil, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310103399 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103400 nepředložil Úřadu

regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010. Účastník řízení zaslal Úřadu dotčené výkazy pouze e-mailem, a to konkrétně dne 4. května 2011.

III. Průběh správního řízení

Protože skutečnosti zjištěné při dozoru Úřadu nad dodržováním energetického zákona v odvětví teplárenství byly v rozporu s ustanovením § 20 odst. 6 energetického zákona, zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení ze dne 31. srpna 2012, č. j. 009577-1/2012-ERU, doručeným do datové schránky účastníka řízení dne 3. září 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení podle ust. § 36 zákona č. 500/2004 Sb. Účastník řízení zaslal dne 5. září 2012 na adresu Úřadu vyjádření k zahájení správního řízení, ve kterém uvádí, že předmětné výkazy byly Úřadu zaslány emailem v měsíci květnu 2011.

Dne 19. září 2012 zaslal Úřad prostřednictvím datové schránky účastníka řízení dopis, ve kterém informuje účastníka řízení v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že poruší některou z povinností podle ust. § 20 odst. 1 až 3 nebo podle ust. § 20 odst. 6 nebo 7 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 20 odst. 6 téhož zákona.

Z citovaného ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že držitel licence na přenos elektřiny, přepravu plynu, uskladňování plynu nebo distribuci elektřiny nebo plynu, k jehož distribuční soustavě je připojeno více než 90 000 odběrných míst zákazníků a držitel licence na činnosti operátora trhu je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z ust. § 20 odst. 6 věta druhá mimo jiné dále vyplývá, že držitel licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb z těchto licencovaných činností přesahuje 2 500 000 Kč, je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu se vztahuje na vybrané držitele licence. Správní orgán se proto zabýval mimo jiné i otázkou, zda má účastník řízení udělenou některou z licencí, jež je předvídána ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a zda se tak povinnost sestavovat regulační výkazy a tyto předkládat Úřadu vztahuje i na osobu účastníka řízení.

Účastník řízení je držitelem licence č. 310103399, na výrobu tepelné, která nabyla právní moci dnem 21. října 2005 a držitelem licence č. 320103400, na rozvod tepelné, která nabyla právní moci dnem 14. dubna 2003. Jedná se o skupiny č. 31, výroba tepelné energie, a č. 32, rozvod tepelné energie.

Vzhledem k tomu, že je účastník řízení držitelem licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, správní orgán ve smyslu ust. § 20 odst. 6 dále prověřoval, zda roční objem tržeb účastníka řízení z licencovaných činností (výroba a rozvod tepelné energie) přesahuje 2 500 000 Kč. Z výroční zprávy za rok 2010 uveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku vyplývá, že tržby účastníka řízení činily 56 800 000 Kč. Správní orgán proto uzavírá, že účastníkovi řízení vznikla povinnost ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť nejenomže je držitelem licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, ale taktéž naplnil i druhou podmínku věty druhé ust. § 20 odst. 6 téhož zákona, tedy že jeho celkový roční objem tržeb z licencované činnosti přesahuje 2 500 000 Kč.

Přesný postup pro sestavení a odevzdání regulačních výkazů, jejichž nedodání je vyčítáno účastníkovi řízení, za vykazovaný rok 2010 obsahuje vyhláška Energetického regulačního úřadu č. 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů, a to konkrétně v ust. §13, §14 a příloze č. 1.

Konkrétně z výše uvedené vyhlášky vyplývá, že technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie vyplňuje držitel licence číslo 31 nebo 32, jímž je i účastník řízení. Údaje za příslušnou licencovanou činnost a za nelicencovanou činnost výroba a rozvod tepelné energie má držitel licence uvést samostatně pro každou cenovou lokalitu. Dále z citované vyhlášky vyplývá, že regulační výkazy předkládá držitel licence v termínech uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce, přičemž forma a způsob předkládání regulačních výkazů jsou taktéž uvedeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Z přílohy č. 1 dotčené vyhlášky vyplývá, že držitel licence na výrobu a rozvod tepla má povinnost předkládat výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP, tedy technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie a výkaz aktiv a pasív, a tyto výkazy má držitel licence povinnost

předkládat v termínu do 30. dubna následujícího roku, a to elektronicky nebo písemně podepsané držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence.

Uvedená vyhláška stanovuje mimo jiné i obecnou výjimku, ve vztahu k nepředkládání výkazů ve smyslu téže vyhlášky spočívající v tom, že držitel licence, který nevede účetnictví v plném rozsahu podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, nepředkládá regulační výkazy podle odstavce 1 uvedeného ust. § 14 dotčeného vyhlášky. Tato výjimka se nicméně nevztahuje na držitele licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie. Účastník řízení proto měl povinnost i podle uvedené vyhlášky sestavit regulační výkazy a předložit je Úřadu.

Při kontrole dodržování povinností vyplývajících z výše uvedeného ustanovení energetického zákona a z dotčené vyhlášky Úřad vlastními silami zjistil, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310103399 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103400 nepředložil Úřadu regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 ve formátu, který předpokládá výše zmiňovaná vyhláška, konkrétně její příloha č. 1, která předvídá, že regulační výkazy lze doručit úřadu v písemné podobě, případně elektronicky, pokud jsou tyto výkazy podepsány držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele.

Účastník řízení tím, že zaslal dotčené výkazy e-mailem dne 4. května 2011, nedodržel předepsanou formu, a to zejména v tom ohledu, že uvedené podání nebylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem odpovědné osoby.

Pokud podání neobsahuje výše uvedené náležitosti, nebo je podáno jiným způsobem, který neumožňuje ověřit jeho relevanci (tedy zejména bez zaručeného elektronického podpisu odpovědné osoby), není toto podání předloženo Úřadu v souladu se zákonem i s výše uvedenou vyhláškou. Takovéto podání je třeba považovat za nekompletní, neboť nebylo podáno řádně.

V tomto ohledu je třeba zaslání regulačních výkazů ve smyslu energetického zákona považovat za podání, na něž se nevztahují obecná pravidla podání ve smyslu ust. § 37 správního řádu, a to i z důvodu, že toto podání má vlastní vyčerpávající úpravu vyplývající z vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 408/2009 Sb. o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů. V tomto ohledu tedy neměl Úřad povinnost ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzývat účastníka řízení k odstranění nedostatků jeho podání.

Z uvedené vyhlášky dále vyplývá, že pokud držitel licence regulační výkazy zašle elektronicky podepsané zaručeným elektronickým podpisem, nemusí již zasílat regulační výkazy písemně podepsané držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence. Z výše uvedeného lze tedy analogicky dovodit, že pokud držitel licence zašle výkazy bez zaručeného elektronického podpisu, pak má povinnost v uvedeném termínu (tedy do

30. dubna daného kalendářního roku) zaslat výkaz písemně podepsaný držitelem licence samotným nebo osobou oprávněnou jednat za něj.

Přestože účastník řízení zaslal dotčené výkazy elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, nedošlo z jeho strany již k nápravě, tedy Úřadu nebylo z jeho strany doručeno písemné podání, které by odpovídalo náležitostem dotčené vyhlášky.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie nepředložil Úřadu regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 ve lhůtě do 30. dubna 2011, nesplnil svou povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu, čímž porušil svou povinnost vyplývající z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

Námítce účastníka řízení, že doručením emailové zprávy dne 4. května 2011 splnil svou zákonnou povinnost podle ust. 20 odst. 6 energetického zákona, nelze za žádných okolností přisvědčit, právě s ohledem na výše zmíněný rozbor náležitostí podání výkaznictví, které účastník řízení nesplnil.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310103399 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103400, v rozporu s ust. 20 odst. 6 energetického zákona nezaslal Energetickému regulačnímu úřadu regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 v písemné podobě podepsané odpovědnou osobou, resp. v elektronické podobě, která by byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem.

Tímto svým jednáním se dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Správní úřad se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 3. září 2012 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu licencovaných činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na informovanosti Úřadu o cenách tepelné energie v jednotlivých cenových lokalitách. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení nejspíše nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Při stanovení výše pokuty se ERÚ zabýval nejprve otázkou způsobu spáchání správního deliktu a okolnostmi, za kterých byl spáchán. Správní delikt byl spáchán nečinností či opomenutím účastníka řízení, když nezaslal Úřadu regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 v písemné podobě podepsané odpovědnou osobou. Tyto výkazy umožňuje vyhláška Energetického regulačního úřadu č. 408/2009 Sb. doručit úřadu v písemné podobě, případně elektronicky, pokud jsou tyto výkazy podepsány zaručeným elektronickým podpisem odpovědné osoby, resp. jinou oprávněnou osobou, např. zmocněncem. Účastník řízení však regulační výkazy zaslal Úřadu pouze emailem ze dne 4. května 2011, čímž však nesplnil povinnost danou § 20 odst. 6 energetického zákona, blíže specifikovanou ve vyhlášce Energetického regulačního úřadu č. 408/2009 Sb.

Správní orgán při stanovení výše pokuty samozřejmě přihlédl také k následkům, které jsou vázány na nedodání regulačních výkazů. Tyto regulační výkazy jsou Úřadem využívány pro zpracování statistik, které slouží jako podklady pro stanovení obvyklých cen v jednotlivých cenových lokalitách a pro další kontroly a správní řízení vedená Úřadem. Pokud pak Úřad neobdrží regulační výkazy od všech držitelů licencí na výrobu nebo rozvod tepelné energie, resp. i ostatních držitelů licencí, kterým energetický zákon povinnost zasílat výkazy ukládá, nemá Úřad dostatek podkladů a informací pro zpracování výše uvedených statistik, které následně využívá k plnění své pravomoci v oblasti regulace energetických odvětví ve smyslu ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona, ve spojení s ust. § 19a téhož zákona.

V neposlední řadě se ERÚ zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Účastník řízení měl regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2010 zaslat Úřadu v písemné podobě termínu do 30. dubna 2011. K zaslání těchto výkazů účastníkem řízení však došlo až po zahájení tohoto správního řízení dne 4. září 2012. Ke skutečnosti, že došlo okamžitému zaslání chybějících regulačních výkazů, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z výroční zprávy za rok 2010 vyplývá, účastník řízení vykázal za tento rok provozní výsledek hospodaření ve výši 661 000 Kč. S ohledem na uvedený provozní zisk je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí,

však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 11 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí. Při písemném styku uvádějte vždy číslo jednací.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Vašek, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

